

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо амортизації витрат на поліпшення орендованих основних засобів у податковому обліку банку та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Відповідно до п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень Кодексу.

Різниці, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів визначаються відповідно до ст. 138 Кодексу.

Розрахунок амортизації основних засобів для визначення об'єкта оподаткування здійснюється у порядку, встановленому п. 138.3 ст. 138 Кодексу.

Згідно з п.п. 138.3.1 п. 138.3 ст. 138 Кодексу розрахунок амортизації основних засобів або нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених п.п. 14.1.138 п.14.1 ст. 14 Кодексу, п.п. 138.3.2 – 138.3.4 п. 138.3 ст. 138 Кодексу. При такому розрахунку застосовуються методи нарахування амортизації, передбачені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, крім «виробничого» методу.

Для розрахунку амортизації відповідно до положень цього пункту визначається вартість основних засобів та нематеріальних активів без урахування їх переоцінки (уцінки, дооцінки), проведеної відповідно до положень бухгалтерського обліку.

Відповідно до п.п. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 Кодексу основні засоби – матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин наданих у користування ділянок надр (крім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, автомобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів, вартість яких не перевищує 6000 гривень, невиробничих основних засобів і нематеріальних активів), що признаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевищує 6000 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Облік основних засобів в бухгалтерському обліку банків визначається Інструкцією з бухгалтерського обліку основних засобів і нематеріальних активів банків України, яка затверджена постановою Правління Національного

банку України від 20 грудня 2005 року № 480 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 18 січня 2006 року за № 40/11914 (далі – Інструкція).

Порядок обліку операцій з поліпшення орендованих основних засобів в бухгалтерському обліку банків визначається відповідно до п. 3.8 глави 3 розділу VIII Інструкції. Так, витрати лізингоодержувача на поліпшення об'єкта оперативного лізингу (оренди) (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що приводять до збільшення майбутніх економічних вигод, які первісно очікувалися від його використання, відображаються лізингоодержувачем як капітальні інвестиції у створення (будівництво) інших необоротних матеріальних активів.

Таким чином, вартість поліпшення орендованих основних засобів для цілей розрахунку податкової амортизації зараховується як новий об'єкт групи 9 «інші основні засоби» з мінімально допустимим строком корисного використання 12 років, визначеної у п.п. 138.3.3 п. 138.3 ст. 138 Кодексу.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.